

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.846 van 20 oktober 2011
in de zaak A. 202.015/VII-38.273.**

In zake : de VERENIGING VAN MEDE-EIGENAARS VAN DE
RESIDENTIE KRUIDTUIN, vertegenwoordigd door haar
syndicus Mia JONCKHEER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Lens
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Grote Nieuwedijkstraat 417
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Van Alsenoy
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de STAD LEUVEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de VZW HET DEPOT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gaëtane Pelsmaekers
kantoor houdend te 3020 Winksele
Arnoudt Rulenslaan 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 oktober 2011, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de Deputatie van de provincieraad van (...) Vlaams-Brabant dd. 15 september 2011 dat het beroep van verzoekster tegen de beslissing van het College van Burgemeester (en schepenen van de stad Leuven) dd. 15 april 2011 deels inwilligde en deze laatste beslissing aanpaste, en tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen (van de stad Leuven) dd. 15 april 2011 houdende toekenning van een milieuvergunning aan de VZW Het Depot".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jurgen Vervaeck, die loco advocaat Kris Lens verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Karel Van Alsenoy, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Johan Vanstipelen, die loco advocaat Bert Beelen verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Gaëtane Pelsmaekers, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 27 januari 2011 dient de VZW Het Depot een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een concertzaal, gelegen aan de Kapucijnenvoer 47 te Leuven.

3.2. Bij besluit van 15 april 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven de gevraagde vergunning voor een termijn die eindigt op 31 december 2012. De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van de volgende bijzondere voorwaarden :

- "- de metingen van het volledig akoestisch onderzoek moeten ten laatste 31 mei 2011 uitgevoerd zijn;
- de activiteiten na 23.00 uur worden beperkt tot één per maand en mogen pas plaatsvinden na goedkeuring van het rapport van het volledig akoestisch onderzoek. Enkel voor het uitvoeren van het akoestisch onderzoek zelf kan hiervan afgeweken worden.
- tijdens de maanden juni, juli en augustus vinden er geen concerten plaats in de zaal".

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.3. Tegen voormelde beslissing stelt de verzoekende partij bestuurlijk beroep in bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant.

3.4. Met een besluit van 15 september 2011 wiligt de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant het beroep deels in en wijzigt zij de beroepen beslissing. De wijziging bestaat erin dat als bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt opgelegd dat de concerten "dienen beperkt te worden tot 23.00 uur".

Dit is de eerste bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

4. Met een ter zitting neergelegd verzoekschrift vraagt de VZW Het Depot om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

A. Met betrekking tot het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van 15 april 2011 (tweede bestreden beslissing)

5. Enkel in laatste aanleg en na uitputting van alle administratieve beroepen - hetgeen te dezen is gebeurd met het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 15 september 2011 - genomen beslissingen omtrent milieuvergunningsaanvragen, kunnen het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. Ingevolge de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep is de eerste bestreden beslissing van de deputatie volledig in de plaats gekomen van de in eerste aanleg genomen beslissing van het college van burgemeester en schepenen die niet langer rechtsgevolgen sorteert.

6. De vordering is derhalve onontvankelijk in zoverre ze gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van 15 april 2011 waarbij de milieuvergunning in eerste aanleg wordt verleend.

B. Met betrekking tot het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 15 september 2011 (eerste bestreden beslissing)

7. In zoverre de verwerende partijen alsook de tussenkomen de partij het belang van de verzoekende partij betwisten, dan wel het beperkt willen zien tot het belang van de vereniging als dusdanig, bestaat er vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties een uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties is alleen nodig indien zou komen vast te staan dat de drie grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. De schorsingsvoorwaarden

8. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekende partij

9. De verzoekende partij voert zowel een materieel, een financieel als een moreel nadeel aan.

Zo maakt zij in de eerste plaats gewag van een "ernstige verstoring van haar woon- en leefklimaat", vermits zij "geconfronteerd (wordt) met allerlei vormen van ergerlijke hinder", meer in het bijzonder geluidshinder

afkomstig van "optredens, fuiven, muzieklessen etc.", van "het doorlopend arriveren en vertrekken van bezoekers" en "desgevallend onder invloed van alcohol of drugs verkerende fuifgangers" en van "het laden en lossen van vrachtwagens in het midden van de nacht", trillingshinder en verkeershinder, die als "des te erger" moeten worden ingeschat, gelet op de medische problemen van een aantal bewoners van het appartementsgebouw. De verzoekende partij vreest ook te worden geteisterd door "typische uitgaansfenomenen" zoals "wildplassen, braakresten, vandalisme, (en) relletjes" waardoor het onveiligheidsgevoel zal toenemen. Tot slot wijst de verzoekende partij op een waardevermindering van het appartementsgebouw.

Beoordeling

10. De rechtstreekse exploitatiehinder van de vergunde inrichting alsook de onrechtstreekse overlast, waarvan de diverse verschijningsvormen in het verzoekschrift worden beschreven, zijn nadelen die niet door de vereniging van mede-eigenaars, maar onderscheidenlijk door de bewoners van de respectieve appartementen worden ondergaan. De aangevoerde hinder kan niet beschouwd worden als een persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partij.

De beweerde waardevermindering van de appartementen in kwestie, treft de verzoekende partij evenmin persoonlijk, aangezien deze zich slechts kan voordoen als een mogelijk nadeel van de eigenaars van de privatieve delen. Bovendien is dergelijk nadeel puur financieel van aard en als zodanig in beginsel herstelbaar.

11. Er is dan ook niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de VZW Het Depot tot tussenkomst in het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig oktober tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron